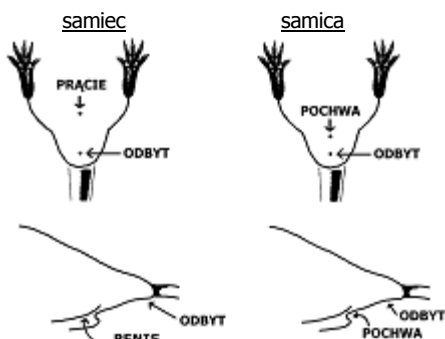

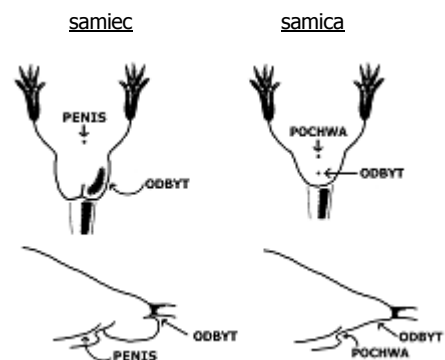
- Mocz szczurzy, zadrapania szczurzych pazurków i sierść, a także pyłająca ściółka mogą wywoływać alergię - upewnij się, czy nie masz na nie uczulenia.
- Pamiętaj, że możesz mieć kłopoty z dłuższymi wyjazdami - rzadko kto zaopiekuje się szczurem, bo ludzie najczęściej brzydzą się tych zwierząt.
- Jeżeli w domu jest już jakieś zwierzę, to trzeba się poważnie zastanowić, jak będzie się ono odnosiło do szczura, a jak szczur do niego.
- Szczurom szkodzi dym papierosowy. Nie wolno palić w pomieszczeniu, gdzie przebywają szczury.
- Klatka szczurów (zwłaszcza, gdy jest ciepło) może wydzielać lekko nieprzyjemny zapach, pomimo iż utrzymywana jest w czystości.

2. Przed zakupem zwróć uwagę na swojego szczura

- Wybierając szczura, zwróć uwagę na jego zachowanie - nie powinien być ospały ani agresywny, ale ruchliwy i ciekawski.
- Właściwie rozpoznaj płęć - tu przydadzą się zamieszczone poniżej rysunki:
 1. osobniki bardzo młode

2. osobniki dość duże

- Zaobserwuj, jak sprzedawca obchodzi się ze szczurkami - źle traktowany szczur może być potem agresywny w stosunku do człowieka!
- Przyjrzyj się klatce/pojemnikowi, w którym trzymany jest szczur - brudna klatka to ryzyko choroby!
- Sprawdź, czy szczurek nie jest chory - strupy na ciele (szczególnie na uszach, karku i ogonie), obfita czerwona wydzielina z nosa i oczu (zwana porfiryń), czy wszelkiego rodzaju krostki i guzy nie świadczą dobrze o stanie zdrowia szczurka. W takim przypadku nie kupuj zwierzaka i skontaktuj się ze Stowarzyszeniem Przyjaciół Szczurów, a my z kolei spróbujemy szczurkowi pomóc.
- Młody szczurek powinien być oddzielony do matki dopiero w wieku 5 tygodni - nie kupuj szczurków, które były oddzielone od matki wcześniej.

3. Klatka i wyposażenie

- Klatka dla jednego szczura powinna mieć wymiary minimum 30 x 40 x 50 cm (0,06 m³) i jedno pięterko. Klatka dla dwóch szczurów powinna być odpowiednio większa (0,12 m³). Należy zwrócić uwagę, aby zwierzak mógł w niej bez trudu stanąć na tylnych łapkach (wysokość przynajmniej jednego pięterka powinna wynosić nie mniej niż 25 cm).
- Powinna ona stać w miejscu osłoniętym od silnego słońca, ale też od przeciągów, w pomieszczeniu nie zadymionym i ciepłym (szczurek łatwo może się przeziębić).
- W klatce powinny się znaleźć takie rzeczy jak:
 - poidło (najlepiej poidelko kulkowe - szczurek łatwo może rozlać wodę w miseczkę)
 - miska na jedzenie
 - domek - może to być pudełko kartonowe (bardzo wygodne jest pudełko bez dna, postawione na piętrze, do którego zamiast „podłogi” wkładamy np. ręczniki papierowe) czy specjalny domek (należy jednak pamiętać, że szczur jest duży i na pewno nie zmieści się w domku dla chomika!)
- Oprócz wyżej wymienionych rzeczy można wstawić różne „zabawki”: gałęzie (drzew owocowych, nigdy iglastych), liny, drabinki, hamaki i wszystko inne, co podpowie wyobraźnia.

NIE NALEŻY wstawiać kołowrotek.

Szczurzy ogon lub łapki mogą zaplątać się w pręty i złamać, co prowadzi do poważnych komplikacji.

- Ściółka - do wyboru jest wiele różnych podłoży takich jak trociny, siano czy koci granulat. Niestety chyba każdy ma jakąś wadę - żwirki pyłą i istnieje niebezpieczeństwo, że

zwierzak je zje, w sianie i trocinach z kolei mogą gnieździć się pasożyty (dlatego zawsze warto najpierw wyprażyć ściółkę w piekarniku).

- Ściółkę należy zmieniać często (w przypadku trocin co 2-3 dni), gdyż opary mogą podrażnić drogi oddechowe zwierzaka.
- Klatkę można czyścić delikatnymi detergentami, dokładnie ją płuczac po umyciu.
- Oprócz klatki, dobrze jest zaopatrzyć się w plastikowy transporter, gdyż nie wszędzie można zabrać szczura na rękach czy ramieniu - należy jednak pamiętać o kilku rzeczach: pojemnik musi mieć odpowiednie rozmiary i przed wyjściem należy wyłożyć go ligniną lub chusteczkami, zabrać ze sobą (ale nie wkładać na stałe do środka) pokarm i wodę.

4. Pokarm

- Szczur jest zwierzątkiem, które pożywia się często, ale w małych ilościach.
- Dziennie zjada ok. 1/8 tego, ile waży. Ilość pokarmu podawana szczurkowi zależy m.in. od jego wieku, kondycji, stanu (ciąża, okres karmienia młodych, choroba, rekonwalescencja po zabiegach itp.) oraz upodobań kulinarnych zwierzaka. Oczywiście jedzenie należy podawać w rozsądnych ilościach, aby nie dopuścić do otyłości - jeśli na następny dzień w karmidełku zostanie karma to znaczy, że wysypaliśmy jej za dużo. Oczywiście należy pamiętać, że szczur nie musi lubić każdego składnika karmy i dlatego miseczką może na drugi dzień wydawać się pełna. Należy wtedy wymienić zawartość na świeżą porcję karmy.
- Karmiąc szczura należy pamiętać o tym, aby nie podawać codziennie jednego smakołyku, ale urozmaicać dietę. Nie należy szczura przekarmiać!

Bardzo ważną rzeczą jest, aby szczur miał stały dostęp do świeżej, codziennie wymienianej wody.

- Do wody można dodać dla urozmaicenia granulowaną zieloną herbatę lub dla zdrowia sproszkowane witaminy dla dzieci (np. Vibovit).
- Pokarm suchy
 - Składa się przede wszystkim z mieszanki ziaren zbóż (pszenica, jęczmień, owies itp.) oraz pewnych ilości dodatków (suszone owoce, orzeszki, kukurydza, słonecznik, chrupki zawierające mleko w proszku i kredę itp.) - gotową mieszankę można kupić

w każdym sklepie zoologicznym - w pudełku lub na wagę. Mieszanki te można też kupić w postaci kolb lub „ciasteczek”.

- Pokarmem ścierającym zęby może być suchy chleb (najlepiej razowy), wygotowane kości wołowe lub wieprzowe (nie wolno podawać kości z kurczaka, gdyż przy ich rozdrabnianiu powstają ostre odłamki, które mogą uszkodzić przewód pokarmowy zwierzaka), chrupki dla psów.

• Pokarm mokry

- owoce: jabłka, banany, brzoskwinie itp. Muszą być zawsze podawane świeże, umyte i osuszone.
- warzywa: ziemniaki gotowane (ale nie osolone!), marchew, pomidor, kapusta, mniszek lekarski, buraki, lucerna itp.
- przeciery dla dzieci
- kasza, ryż, makaron
- drożdże spożywcze (zalne wcześniej wrzątkiem)
- nabiał: ser biały, jogurt, jajka i skorupki
- gotowane mięso wołowe

Należy jednak pamiętać, aby produkty pochodzenia zwierzęcego podawać w minimalnych ilościach - mogą powodować m.in. przebieżenie lub/i otyłość.

• Dodatki

- Do dodatków zaliczamy witaminki, np. w granulacie czy kropelkach do rozcieńczania w poidełku, wapno dla gryzoni (pomaga również w ścieraniu zębów), sól z mikroelementami. Są to niezbędne produkty!

5. Oswajanie

- Szczura osławiamy praktycznie od pierwszych chwil jego bytności w naszym domu.
- Najlepiej stopniowo przyzwyczajając szczura do naszej osoby - siedzieć przy klatce, mówić do niego (aby przyzwyczał się do naszego głosu), wsadzić do klatki kawałek swojego starego, nieupranego ubrania, aby poznał nasz zapach (ubranie zapewne będzie się nadawało do wyrzucenia).

Nie można podnosić szczura za ogon - bardzo prawdopodobne jest jego uszkodzenie! Szczurka należy objąć jedną dłonią od góry, a drugą podłożyć pod łapki, aby nie zwiślał bezwładnie.

- Nie wolno podnosić szczura znienacka - „zaatakowany” może ugryźć! Zwierzak musi widzieć naszą rękę i ją powąchać, dopiero wtedy będzie gotowy do podnoszenia.
- Aby szcurek przywiązał się do nas, musi nas poznać. W tym celu włóż na siebie jakieś stare ubranie (gdyż

zwierzak może je zabrudzić), weź szczurka i zostań z nim sam na sam na „terenie neutralnym” np. trzymaj go na kolanach, a samemu usiądź na wysokim krześle, z którego Twój podopieczny nie będzie mógł zejść lub wejdź razem z nim do suchej wanny. Akcję przeprowadź trzymając się zasady 3xC, czyli ciemno, cicho, ciepło - a tak jest pod Twoją koszulką, dlatego daj się tam szczurkowi schować, gdy będzie tego potrzebował. Niech Twój zapach kojarzy mu się z bezpiecznym schronieniem.

- Nie powinno się karmić szczura z ręki - nie sprzyja to oswojeniu, gdyż zwierzak zacznie Cię traktować jak dostarczyciela pokarmu, a nie jako kompana.
- W pierwszych dniach po przybyciu do nowego domu szcurek będzie zapewne zestresowany przeprowadzką. Może się to objawiać różnymi dolegliwościami: wyciekami porfiry, kichaniem, rzadkimi i zielonkawymi kupkami, osowiałością lub brakiem apetytu. Te objawy mogą być jednak oznaką choroby. Jeżeli utrzymują się dłużej niż 2-3 dni należy niezwłocznie udać się do weterynarza.

6. Choroby i higiena

- Szczur hodowlany to delikatne zwierzę, dlatego w razie jakichkolwiek niepokojących objawów należy niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza weterynarii! Adresy weterynarzy przyjaznych szczurom znajdziesz na naszej stronie.
- Nie należy leczyć szczura samemu, za pomocą domowych środków, gdyż szczurze choroby są często zasadniczo różne od ludzkich.
- Raz na jakiś czas należy szczurkowi obciąć pazurki - jeśli nie wiesz jak, zapytaj weterynarza.

7. Stowarzyszenie Przyjaciół Szczurów

„Celem Stowarzyszenia jest działanie na rzecz humanitarnego traktowania i ochrony szczurów hodowlanych i innych zwierząt”

Masz pytanie?

Zajrzyj na naszą stronę internetową:

<http://stowarzyszenieprzyjaciolszczurow.pl>

wyślij e-maila:

sps@stowarzyszenieprzyjaciolszczurow.pl

lub zapytaj na forum:

<http://stowarzyszenieprzyjaciolszczurow.pl/index.php>

Konsultacja:

dr n. wet. Wojciech Bielecki
lek. wet. Milena Wojtyś-Gajda

Właśnie zdecydowałeś się na posiadanie szczura albo zastanawiasz się nad tym? Na pewno chcesz dowiedzieć się jak najwięcej o tym zwierzęciu, dlatego zachęcamy Cię do przeczytania naszej ulotki.

1. Co warto wiedzieć, decydując się na szczurka:

- Szczur żyje przeciętnie do 3 lat (zdarzają się wyjątki, jednak szczur w wieku 2 lat jest już seniorem).

Szczur wymaga codziennej opieki!

Musisz mieć czas, aby codziennie dać mu jeść i pić, pobawić się z nim, a raz na 2-3 dni sprzątnąć klatkę!

- Szczur to dość duże zwierzę - ma przeciętnie 25 cm bez ogona, a waży ok. 350g i na pewno nie zmieści się w klatce dla chomika.
- Zwierzak ten potrzebuje ruchu - nie może cały czas siedzieć w klatce i musi być z niej wypuszczany (najlepiej codziennie). Niestety istnieje możliwość, że szcurek narobi szkód (ciągła potrzeba ścierania zębów), a bardzo strachliwe zwierzątka mogą zaszyć się w jakiejś jamce, dlatego pokój, w którym wypuszczamy zwierzęta, powinien być odpowiednio zabezpieczony.
- Szczury są zwierzętami stadnymi, dlatego dobrze jest kupić od razu dwójkę, ale lepiej nie decydować się na osobniki różnej płci, gdyż samica może mieć młode nawet co 30 dni od chwili osiągnięcia dojrzałości płciowej w wieku ok. 5 tygodni. Jeśli z jakichś powodów musisz mieć samca i samiczkę (np. gdy sprzedawca nie rozpoznał płci przy zakupie) - pamiętaj, aby trzymać je w różnych klatkach i nigdy nie wypuszczać jednocześnie. Dobrym rozwiązaniem jest też kastracja samca.

Nigdy nie kojarz osobników spokrewnionych (wysokie ryzyko chorób genetycznych), a najlepiej pozostaw rozmnażanie szczurków wyłącznie doświadczonym hodowcom!

- Szczury mają bardzo czuły słuch i nie lubią hałasu, np. głośniejszej muzyki.